

VZPOMĚNKY KAPITÁNA HONZÁKA - 1.

Pondělí, 04. srpna 2018

Jsem na chalupě, horní louka je jeden květ. Ke Kulatě bábě na kus tmele i stopeku je abinková se dají tak tam kláboseme, vedem tmele, usrkáváme je abinku, když jednou lojs z protáje strájně zvedne ruku a zab

ŽTeda kluci, tmele vím, volala mi holka, ona studuje v šstě, e za roňkovou práci si vybrala mstní tisk, prý regionální. Pátrala v mstském archivu a narazila v jedné novině na jméno tady nájeho "doktora" Zaujaly ji věci kolem pářody vzpomněná policajta na penzi Jana Honzáka, co jsi s ním psal. Prý docela dobrý. Tak e kamaráde, to nám má e; nájaký pářpad vyprávět. Tak, co mi zbývalo, ne?

Jednou takhle seděme v náje kavárně, v stěch laskáme doušek modrého portugala. Kapitán Honzáka, policajt na penzi, se na mně usměvají: Redaktorské, mám pro vás pářbá, která nám docela zamotala hlavy, ale je spěšná smávně, i když e krev. Těm zaalo Honzáko vyprávěná. Pářpad, která pak vyprávěl, nazval e VEJCE.

Ten rok se květ ten fakt vyvedl. V je kvetlo, rodila se mláďata v jeho druhu, tak tmka vesnická idyla. Pářpad, která vyprávěm, se stal a v jinou se bude i odehrávat tmele na samém konci mstečka, v kolonii rodinných domků a nžkách vilek. U domků byly zahrádky, za domky louky plně avnatě trávě, je tedy nasnadě, e tmele kaďd u domku měl slepičky, kráječky a dal je vjel jakou havě. Zde v kolonii lidě nevědli, co je nuda i zahájka. Kolem svč zahrádek a tmele havěti bylo stěle co dlat. Proto na svě dla byli hrdi a v pářstky i chovatelskémi spěchy se na potkání pyjili.

Na stanici se nic nezmnalo a na to, e nadstrájmistr Hubert byl stěle nadstrájmistr, ale pářbylo strájmistr! Jo, u e jsme byli tmele. Tmele jako do marije. Strájmistr Novák (nejdále sloučá-cá-), strájmistr Kocourek, a má maličkost. Vrchnosti se zdálo, e prý na taková zapadkov je nás tu a e. My máli jině nájzor, ale ten nikoho nezajmal. Den o kterém mluvím, byl jako vymalováně. V elky na kvetoucch kečch bzuely jako o zívod, mihnul se sem tam i motýlek. Jen osvě ujcá-věnek i obláek nikde. kám - pohoda. Otevřeně okna nám mála zajistit pářsun erstvého vzduchu, jen e, to byly marně naděje. Utřeme si huby od dlabance, pokuujeme fasováně partyzánky, když uk, uk, ozvalo se nesmálě ukně na dveě. Někdo houkl eďle.

Vstoupil na první pohled venkovan. Nesmále se páředstavil: Prosm pářnově nebo soudruzi, sem Bouek. Bouek z posledněho domku smrem... v jak vy věte. U domku je zahrada a tak máme nájakě kráječky a slepičky.

Koukali jsme po sobě a ekali, co z domka tmele vypadne.

U kurěj nji pokračoval: Máme patněct slepiček, jejtě pářed mářcem sme s Mariě, tedy s manělkou, kaďd den dvali do kájku tmele iněct a patněct vajec.

Stájele náim nedocházelo, o co jde.

Neodradily ho naáje pohledy, a jako nataáenej vypráivá| dájil: âžNo a uá¼ tak dobrej má'sá-c nacházã-me jen tÁ™mi, ÁtyÁ™mi, maximá|nÁ' pÁ't. Deset vajec náim ná'kdo krade! Jo, krade. Kdyby to má'| na svá'domá- ná'jakej dravec Á'i lasiÁ'ka, kuna nebo jinej prevá-t, zÁ' staly by stopy, skoÁ™á|pky, rozbitá| vejce nebo tak ná'co, Á¼ejo?âœ

To byl argument, která½ neá|lo podcenit. Strá¼mistr Nová|k ho drobá|tko podojil, jako nemá|i-li na ná'koho podezÁ™ená- apod. Velitel, po domluvá' s Nová|kem, ho pak poslal domá' s tÁ-m, Á¼e se jeá|tá' ná'kdo od ná|s zastavá-.

Potom spustil, Á¼e to sice vypadá| jako banalita, ale my to nesmá-me podcenit, abychom neztratili dá'vá'ru a tvá|Á™ u má'-stná-châœ Rozdá'lil mezi ná|s Á'okoly a dodal: âœKluci, a mrskná'te sebou, nechci má-t ze slepic pomná-k.âœ Chá|pali jsme situaci a á|li ka¼dÁ½ po svá'© prá|ci.

Nová|k á|el si popová-dat se sousedy a my s Kocourkem á|li hodit Á™eÁ' s panem fará|Á™em. Fará|Á™ na malá'om má'steÁ'ku je pÁ™eci taková| vrba, Á¼e? Á' li a zkusili á|tá'stá-. Fará|Á™ ale mlá'el, jen rameny krá'il, prá½ zpová'dná- tajemstvÁ-. PÁ™i vyptá|vá|ná- se mi zdá|lo, Á¼e ná'co vá-, ale nepová-... jojo, zpová'dná- tajemstvÁ- mu zavÁ™elo klapajdu i pÁ™ed zÁ|konem.

PÁ™i ná|vratu vidá-me, Á¼e Nová|k je ve svá'om Á¼ivlu. Vyklá|dal, Á¼e odchycená- domkaÁ™i o niÁ'em nevá'dá'|. Narazil ová|jem na souseda, co bydlá- nad domkem BouÁ'ka, a ten mu prozradil, Á¼e uá¼ celá½ má'sá-c spolu á|má'-rujou okolá-. Zatá-m nic, ale furt pokračá'ujou. ZÁ-ráli jsme, kdyá¼ vyklá|dal, Á¼e soused je tá'Á¼ BouÁ'ek. Á½á|dná½ pÁ™á-buzenstvo, jen Á'istá' ná|hoda. No, a krom jmá'ona majá- i spoelá'naÁ'ho koná-Á'ka âœ' krá|lá-ky a slepice. Zajdou obá'as i na pivko.

S jejich Á¼enskejma to je ová|jem trochu jiná½ kafe. Marie i Emilka jsou dobrá' kamará|dky. ÁEeasto chodá- na procházky, v sezoná' jdou spolu na houby, na klestá-, a prá½ milujá- lesná- zÁ|koutá- a hlavná' a nejvá-c poeziiâ€! To má' moc neá|lo dohromady, takÁ™ka vesnická½ holky a poezie? Fakt jsem je nepodceá'oval, ale divná½ mi to bylo. Tak uvidá-me, co pÁ™inesou dalá|á- dnyâ€! To, co vyá'enichal Nová|k, bylo bezva, zatá-m ná|s to vá|jak nikam neposunulo. A tak ná|s dva s Kocourkem napadlo trochu se mrknout, co ty jejich dvá' kÁ™epelky opravdu v pÁ™á-rodá' dá'lajá-. Dva dny ale utekly a milovnice pÁ™á-rody nevytá|hly paty z domova. Prá|ce má'ly nad hlavu.

Á½á|dnej stres, Á™á-ká| se, Á¼e pÁ™ipravená'©mu á|tá'stá- pÁ™eje. Byli jsme pÁ™ipraveni, taká¼e jsme se i doÁ'kali. Byla to ná|hoda Á' osud - ale netrvalo dlouho, a heleme se, milovnice poezie se vydaly do lesná-ho krá|lovstvÁ-, uvelebily se na dece v chlá|dku buku, ve skrytu u á|umá'-cá'-ho potoka. S Kocourkem najednou kouká|me - jak u vytrá¼ená- - má'-sto knihy bá|sná- si navzá|jem rozepá-naly blá'zky ... panenka ská|kavá|... jo, jsou âœ' uhodli jste, ony jsou... Bylo to tak. Nojo, jená¼e ony svá'© tajemstvÁ- pÁ™i zpová'di vyklopily fará|Á™ovi. Co bylo dá|l a proÁ'? Marie, jak bylo odhaleno pÁ™i ná|slednym popová-dá|ná- si s obá'ma romantiÁ'kama, od tá'© doby pÁ't vajec dá|vala svá'© Emilce z lá|sky, a pÁ't, to uá¼ uhodneá| i ty redaktorskej, fará|Á™ovi. Myslela, Á¼e tÁ-m bude milost Boá¼á- jistá'já|á-â€!

Dělal už někdy něco navíc - co dodat. I když jsme se snažili, stejně se to proflákl. Byl to poprask, ale už mimo naši pravomoc. Jo a krev - ta fakt tekla. Bouček, ten od Marie, vzal sekeru a v návalu emocí - usekal v něm svým slepicím hlavu. A palek od jejich krve byl toho svědkem.

-doktor-